

202.

800

Alcvinus Carolum regem rogat, statuatur, utrum maius suum adversus Felicem episcopum Urgellitanum opus publicetur necne.

800.

Cod. Parisinus 2386 saec. IX. fol. 4 sq.

Edd. Baluzius Miscellanea IV, 413—415, Frobenius I, 787, J 142. — Migne CI, 126.

5 MAXIMO ATQUE INVICTISSIMO TRIUMPHATORI ATQUE CLEMENTISSIMO REGNORUM RECTORI
CAROLO REGI FRANCORUM ET LANGOBARDORUM AC PATRICIO ROMANORUM HUMILIS LEVITA
ALCVINUS SALUTEM.

Laudabilis bonitas atque incomparabilis iocunditas vestrae excellentiae fiduciam
meae praestitit parvitati scribendi aliquid de causis ecclesiasticis vel de disciplinis
10 scolasticis. Quod nullatenus agerem, nisi scuto bonae voluntatis vestrae ab invidorum
linguis meae litterulas^a oboedientiae protegendas sperarem. Quia quorundam solertia
laborat magis aliorum in occulto rodere dicta, quam sua in publico proferre¹. Quorum
scientiam Salomon² serpenti in abscondito mordenti comparavit.

Vestra vero nulli contempnenda auctoritas nostrae devotioni mandavit contra
15 novas hereticae pravitatis inventiones aliquid scribere atque libello respondere, quem
contra nos Felix quidam^b episcopus³ vestrae direxit auctoritati; in quo multa in-
veniuntur non catholico stilo exarata, sed contra veritatem apostolicae fidei inaniter
desudata. Cui labori, vestrae magis pietatis iussione animatus quam propriae confusus
peritiae iuvamine, libenter succubui⁴. Et licet nullus se iuste excusare^c valeat a defen-
20 sione fidei catholicae, tamen sanctae voluntatis vestrae praeceptum meae devotionis
stilum huius operis debitorem maxime effecit. Quod totum vestrae excellentissimae
sapientiae specialiter expectat iudicium, utrum ecclesiasticis dignum sit auribus aperire.

Nam istum libellum⁵ in disputatione, quae in vestra veneranda praesentia cum
Felice ventilata est⁶, praesentem habui. Sed quia nec adhuc ante vestram perlectus
25 est sapientiam, nec a vobis, cui maxime sudavit, conprobatus, ratum duxi publicis
non efferri auribus.

Nunc vero vestra videat auctoritas, quid de eo fieri velit. Tantum deprecor, ut
nullatenus prius vel abiciatur vel in publicum proferatur, quam totus inter familiares
personas vestrae auctoritatis examini perlegatur⁷. Multis enim in locis minus ordinata

30 ea ratione proprius et (*om. P, P**) totus Christus in (*om. P, P**) duabus naturis Dei patris filius,
quia, sicut humiliavit divinitas se ipsam, ut esset verus filius hominis, ita exaltata est humanitas, ut
esset verus Dei filius. Si adoptiva est humanitas Deo patri, adoptiva est divinitas virgini matri, quia
alia substantia est divinitas, alia est humanitas (*humana P*) et e contrario alia humanitas, alia
divinitas. Illa, id est divinitas, propter hominem homo verus et verus filius hominis, ista propter
35 Deum verus Deus et verus filius Dei¹.

Item si propter adsumptionem, sicut solent illi dicere, humanitatis adoptivus est in humanitate,
illius est siquidem adoptivus, qui adsumpsit hominem, id est filius Dei. Sola namque filii persona
adsumpsit hominem (id est filii Dei *add. Querc.*). *Ed. Quercetanus ex cod. Rem. col. 995—996, repet.*
Frobenius I, 914—915, Migne CI, col. 299.

40 202. ^a) litterulis c. ^b) quondam *coni. Simson, Jahrb. Karls des Gr. II, 156 n. 1.* ^c) excusari c.

1) *Cf. epist. 214*: sunt quidam magis mordere aliorum dicta parati quam sua in publicum pro-
ferre; *Poet. Carol. I, 254 (ad Carol. reg.) v. 13*: Sunt equidem plures, cupiunt qui carpere dicta | Sepius
alterius, quam sua ferre foras. 2) *Eccle. 10, 11*: Si mordeat serpens in silentio, nihil eo minus
habet qui occulte detrahit. 3) *Urgellitanus, cf. supra ep. 148 p. 237.* 4) *Cf. supra ep. 171*
45 *p. 282*: Cuius certaminis sudori libenter succubui. 5) *Adversus Felicem libri VII ed. Frobenius I,*
788—859, cf. Adv. Elip. I c. 16 (Frobenius I, 882): Cui libello eius septem nostrae devotionis libellis
respondimus omnes vestrae pravitatis evacuans doctrinas. Qui etiam nostrae devotionis sermones lecti
sunt et probati in praesentia domni regis et sacerdotum Christi. 6) *medio mense Iunio anni 800.,*
v. infra p. 344; Adv. Elip. I c. 22 (p. 886): ut audivimus a Felice, dum in defensione vestrae in-
50 fidelitatis perstitit. 7) *Cf. supra p. 234 n. 2.*